

tioners åvägabringande samt, derest af utredningen framginge, att publikationerna i fråga utan afsevärda svårigheter och kostnader kunde komma till stånd, låta vidtaga de åtgärder, som äro nödiga för utarbetande och utgifvande deraf.

Stockholm den 26 januari 1901.

Henrik Hedlund.

N:o 140.

Af herr **H. Hedlund**, *angående införande i tulltaxan af särskild rubrik för guldklorid m. m.*

Med hänvisning till bilagda skrifvelse anhåller undertecknad få föreslå:

- 1:o) att särskilda rubriker i tulltaxan måtte intagas för guldklorid, kaliumguldklorid, natriumguldklorid (guldsalt), kaliumplatinaklorur och platinaklorid;
- 2:o) att tullen för alla dessa preparater måtte bestämmas till densamma, som för närvarande är gällande i Danmark, eller åtta öre pr kilo (i danska tulltaxan 2 skilling pr skålpund).

Stockholm den 26 januari 1901.

Henrik Hedlund.

Afskrift.

I enlighet med bestämmelserna i den nu gällande svenska tulltaxan beläggas kemisk-tekniska preparat, ej specificerade, med en införseltull af 15 % utaf värdet. Till sådana preparat räknas äfven bland annat guldklorid, kaliumguldklorid, natriumguldklorid (guldsalt), kaliumplatina-

klorur och platinaklorid, hvilka för alla slag af fotografiska och reproduktionsmetoder afsedda tillverkningar äro viktiga konsumtionsartiklar för såväl yrkesfotografer och grafiska anstalter som ock för den stora kontingenten af amatörer och måste af herrar fotografihandlande inom riket åt konsumenterna tillhandahållas. Ofvannämnda kemisk-tekniska preparat fabriceras ej i sin renaste och bästa form inom riket, utan måste från de förnämsta utländska fabrikerne importeras, och ställa sig inköpsprisen, hvilka något fluktuera, som följer:

Guldklorid och kaliumguldklorid	pr kilo kr. 1,700: —
Natriumguldklorid (guldsalt)	» » 850: —
Kaliumplatinaklorur	» » 1,250: —
Platinaklorid	» » 1,150: —.

Häraf framgår, att efter gällande tulltariff blir tullen för

Guldklorid och kaliumguldklorid	pr kilo kr. 235: —
Natriumguldklorid (guldsalt)	» » 127: 50 *
Kaliumplatinaklorur	» » 187: 50
Platinaklorid	» » 172: 50

eller pr gram resp. 23,5, 12,7, 18,7 och 17,2 öre.

Kunde nu herrar fotografihandlande förfara med dessa preparat som med andra till deras branch hörande varor, vore om saken intet att säga, men omständigheter förefinnas, hvilka ställa nämnda näringsidkare inför en af de båda eventualiteterna: *antingen* vara tvungna sälja varan till ett pris, som reducerar den »skäligena vinsten» till en ytterst ringa procent af nettokostnaderna, *eller* bli — om ej lagbrytare — så åtminstone lagvrängare, för att kunna förskaffa sig varan till ett drägligt nettopris.

Härmed förhåller sig som följer:

I Danmark är tullen å här omskrifna preparat så liten, att den kan kallas för nästan ingen, nemligen endast 8 öre för kilo. (I Norge är den *ingen*.) Detta ha företagsamma och mindre nogräknade danska affärsmän begagnat sig af och igångsatt ett fullt systematiskt genomfördt smuggeri å nämnda varor, så mycket lättare att bedriva, som preparaten ligga förpackade i små tillödda glaskapslar om 1 gram pr stycket och en person sålunda utan ringaste svårighet kan i sina fickor på en tur öfver Sundet medföra ett hundratal dylika små gramkapslar, utan att vederbörande i tullen kunna misstänka olagligheten. Denna trafik lär redan ha pågått i årtal, och vederbörande, ehuru ej okunniga om densamma, ha intet kunnat göra för att stoppa den.

De sålunda insmugglade preparaten utbjudas nu öfver hela landet af de danska firmornas resande till i Danmark gällande bruttopris till största

förfång för den svenske näringsidkaren. Denne måste finna sig i att antingen se sig utäten hos sina kunder af den danske konkurrenten, som kan sälja varan billigare, eller ock att med afstående från så godt som all förtjänst sälja den till samma låga pris som han. Väljer den svenske affärs mannen den sistnämnda utvägen, söker han naturligtvis i och med detsamma ett sätt för att om möjligt ändock göra sig någon vinst på affären, och det ligger då nära till hands att anlita den utväg, som närmast erbjuder sig, men som också gör den eljest lojale medborgaren till »lagyrängare»! Han låter nemligen till sig expediera varan i form af stora, högsta tillåtna maximum vägande *rekommenderade bref* och får så in densamma *tullfritt*. Porton och rekommendationsafgifter gå naturligtvis till en obetydlig bråkdel af tullvärdet. Tullverket, som har sig saken väl bekant, har ej mot densamma kunnat annat åtgöra än — protestera, dock näppeligen med den åsyftade verkan på flertalet af de svenska importörerna.

På den invändningen, att det höga tullskyddet borde kunna uppmunna en inhemsk fabrikation af här afhandlade preparat, kan svaras, att denna tillverkning ställer sig så ekonomiskt ofördelaktig till följd af råvarans — guldets — dyrhet och det nedtryckta försäljningspriset, att någon tillverkning deraf ej med utsigt till framgång kan inom landet tänkas igångsatt. Preparaten komma nu från de stora tyska och franska fabrikerne, hvilka hafva verldsmarknad för sina produkter inom det kemisk-tekniska området.

Med anledning af det sagda bedja undertecknade svenska fotografi-handlande få uttala önskvärldheten af att:

1:o särskilda rubriker i tulltaxan måtte intagas för guldchlorid, kaliumguldchlorid, natriumguldchlorid (guldsalt), kaliumplatinaklorur och platinaklorid;

2:o tullen för alla dessa preparater måtte bestämmas till densamma, som för närvarande är gällande i Danmark, eller åtta (8) öre pr kilo (i danska tulltaxan 2 skilling pr skålpund.)

Stockholm den 24 januari 1901.

F. R. Corméry.

F. W. Hasselblad & Co

Edv. Nerlien.

g:m Sven Scholander.

Numa Petersons

Handels- & Fabriksaktiebolag.

Direktören

Numa Peterson.

Sven Scholander.